

Sygn. akt II Ca 1153/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Ryszard Małecki

Sędzia: SSO Małgorzata Radomska-Stęplewska (spr.)

Sędzia: SSO Wojciech Hyżak

Protokolant: starszy prot. sąd. Justyna Klimek

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2014 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa J. P.

przeciwko A. J.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej

z dnia 18 lipca 2013 r.

sygn. akt I C 98/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1. w ten sposób, że zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 527,40 zł (pięćset dwadzieścia siedem złotych czterdzieści groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 sierpnia 2010r. do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałym zakresie;

II. oddala apelację w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 78,33 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu w instancji odwoławczej.

/-/M.Radomska - Stęplewska/-/R.Małecki/-/W.Hyżak

Sygn. akt II Ca 1153/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 lutego 2012 r. złożonym w Sądzie Rejonowym w Środzie Wlkp. powód J. P., działający przez pełnomocnika – radcę prawnego, domagał się zasądzenia od pozwanej A. J. kwoty 6.605,63 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 sierpnia 2010 r. do dnia zapłaty.

Jednocześnie powód domagał się zasądzenia na jego rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podano, iż w czerwcu 2010 r. pozwana zleciła powodowi, prowadzącemu indywidualną działalność gospodarczą pod firmą (...)P.M. – (...)J. P. z siedzibą w Ś. W., wykonanie prac remontowych w lokalu mieszkalnym należącym do pozwanej mieszczącym się przy ul. (...). Powód zaznaczył, że przed rozpoczęciem robót została przygotowana dla pozwanej wstępna oferta, w której nie były wymienione wszystkie materiały niezbędne do przeprowadzenia remontu, z uwagi na niemożność dokonania oględzin lokalu. Z treści pozwu wynika, że pozwana zaakceptowała ofertę, a powód przystąpił do wykonania zlecenia uprzedzając klientkę, że stara podłoga jest w złym stanie i w przypadku układania nowej podłogi na bazie już istniejącej i znacznie wyeksploatowanej, powód nie będzie w stanie zapewnić uzyskania efektu równej powierzchni. Powód nadmienił, że pozwana zaakceptowała sposób wykonania remontu oraz zgodziła się na poniesienie większych kosztów remontu wynikających z konieczności zastosowania dodatkowych materiałów wzmacniających starą podłogę. Powód podkreślił, że wykonał wszystkie powierzone mu prace z wyjątkiem montażu listew progowych oraz trzech listew przypodłogowych, co nie było możliwe z przyczyn leżących po stronie pozwanej. Jednocześnie powód podał, że niewykonane prace nie zostały ujęte w wynagrodzeniu objętym żądaniem pozwu.

W dalszej części uzasadnienia pozwu powód podnosił, że pozwana na bieżąco interesowała się przebiegiem prac i była zadowolona z ich efektu, a pomimo wykonania zlecenia nie uregulowała należności zgodnie z wystawioną przez powoda fakturą, powołując się na wadliwość podłogi. Jednocześnie powód wskazał, że pozwana w piśmie z dnia 14.08.2010 r. uznała jego żądanie co do kwoty 2.000 zł, lecz pomimo tego nie uregulowała nawet tej należności.

Pozwana, reprezentowana przez pełnomocnika – adwokata, w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwana przyznała, że zleciła powodowi wykonanie podłogi z paneli podłogowych w należącym do niej lokalu mieszkalnym nr (...)znajdującym się w budynku położonym w Ś. W. przy ul. (...). Jednocześnie pozwana zaprzeczyła, aby wycena dokonana przez powoda opiewająca na kwotę 4.876 zł była wyceną wstępną, lecz była wyceną za całość wykonanych prac i wykorzystany materiał. W dalszej części uzasadnienia odpowiedzi na pozew pozwana zaznaczyła, że powód usługę wykonał w sposób wadliwy i fakt ten był jedynym powodem, dla którego pozwana odmówiła zapłaty należności. Równocześnie pozwana podała, że początkowo przy tym uważała, iż koszty usunięcia wad podłogi będą oscylować w granicach 2.000 – 3.000 zł i stąd była gotowa wypłacić na rzecz powoda kwotę 2.000 zł, jednak okazało się, że poprawienie wadliwej podłogi niesie za sobą znacznie większe wydatki. Pozwana podkreśliła, że złą jakość podłogi kwestionowała od samego początku między innymi w piśmie z dnia 14.08.2010 r. oraz odsyłając wystawioną za usługę fakturę. Z treści odpowiedzi na pozew wynika, że pozwana kwestionuje należność powoda z tytułu wykonania podłogi w całości, żądając obniżenia ceny do kwoty 0,00 zł, gdyż w jej ocenie koszty konieczne do wykonania prac poprawkowych przewyższają faktycznie ustalone wynagrodzenie na rzecz powoda.

Wyrokiem z dnia 18 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy w Środzie Wlkp. Powództwo oddalił, obciążając powoda kosztami postępowania.

Jako podstawę swego rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazał następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

A. J. jest właścicielką lokalu mieszkalnego nr (...)położonego w Ś. W. przy ul. (...). A. J. zwróciła się do J. P., prowadzącego firmę (...)P.M. – (...)J. P., o przygotowanie oferty na montaż podłóg w należącym do niej lokalu. Zakres usługi miał obejmować zamontowanie paneli podłogowych na już istniejącej drewnianej podłodze.

Przed wyceną usługi pracownicy J. P. udali się do lokalu A. J. celem dokonania pomiarów. W chwili dokonywania pomiarów pracownicy nie mogli dostać się jednego z pomieszczeń.

Dnia 17 czerwca 2010 r. P. P., syn właściciela firmy, wysłał A. J. drogą mailową ofertę. Oferta opiewała na kwotę 4.876 zł brutto bez kosztów związanych z zamontowaniem listw przypodłogowych i progowych. A. J. zaakceptowała ofertę i firma (...) przystąpiła do realizowania umowy. Na podłodze w czterech pomieszczeniach zostały położone płyty OSB, następnie na nich panele. Nie zostały zamontowane wszystkie listy przypodłogowe, gdyż A. J. zgłosiła zastrzeżenia do wykonanej usługi.

Usługa została w całości wykonana wadliwie, niezgodnie z warunkami technicznymi i konieczne jest położenie jej na nowo. W wykonanej usłudze wystąpiły następujące wady:

1. nie zostały wykonane w pełnym zakresie cokoliki,
2. wszystkie podłogi zostały wadliwie wypoziomowane, a różnice w poziomach między poszczególnymi pomieszczeniami wynosiły od 0,8 cm do 3,5 cm;
3. podłogi we wszystkich pomieszczeniach ułożone zostały ze spadkami w kierunku od progów do ścian.

Dnia 3 sierpnia 2010 r. P. P. wysłał A. J. kosztorys wykonanych prac i wykorzystanych materiałów. Kosztorys opiewał na kwotę 6.681,62 zł.

W dniu 12 sierpnia 2010 r. (...) B. wystawił na rzecz A. J. fakturę nr (...) na kwotę 6.605,63 zł brutto tytułem usługi montażu paneli podłogowych i wzmacniania podłogi płytą OSB w budynku mieszkalnym z materiałem wykonawcy. A. J. nie zaakceptowała otrzymanej faktury.

W piśmie z dnia 14 sierpnia 2010 r. A. J. wezwała wykonawcę do wykonania prac naprawczych polegających na rzetelnym wypoziomowaniu i ponownym założeniu paneli wraz ze wszelkimi pracami wykończeniowymi w terminie 5 dni. Jednocześnie A. J. zaznaczyła, że w jej ocenie za jedyną ustaloną wycenę należy uznać tę sporządzoną przez P. P. dnia 17.06.2010 r. opiewającą na kwotę 4.876 zł.

A. J. nie zapłaciła za wykonane prace. O. J. P. M. – B. J. P. nie dokonała poprawek podłogi.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie niżej wymienionych dowodów:

- w postaci dokumentów: oferty z dnia 17.06.2010 r. – k. 8; maila P. P. z dnia 03.08.2010 r. wraz z wydaniem zewnętrznym – k. 9-10; faktury VAT nr (...) z dnia 12.08.2010 r. – k. 11; pisma pozwanej z dnia 14.08.2010 r. – k. 12;

- w postaci zeznań świadków: M. J. – k. 64-66; P. P. – k. 66-67; Z. M. – k. 67-68;

Sąd przy rozpoznaniu przedmiotowej sprawy oparł się na opinii biegłego z dziedziny budownictwa J. N. (k. 71-82) oraz na jego zeznaniach (k. 120-122).

Sąd częściowo dał wiarę zeznaniom świadków M. J. i Z. M., albowiem zeznania te były logiczne, spójne oraz korespondowały ze zgromadzonym w sprawie pozostałym materiałem dowodowym. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka M. J. w zakresie w jakim twierdził on, iż pozwana była zadowolona z wykonywanych prac, albowiem zarówno z opinii biegłego jak i zeznań świadka Z. M., z których wynikało, iż od samego początku było widoczne, że usługa została wykonana wadliwie.

Sąd za częściowo wiarygodne uznał zeznania świadka P. P.. Sąd nie dał wiary świadkowi w zakresie, w jakim zeznał, że pozwana akceptowała istnienie odchyień na zamontowanej podłodze w granicach 3 cm, co nie okazało się prawdą: „my sprawdziliśmy dwumetrową poziomnicą i udowodniliśmy, że różnice są w granicach 3-4 mm i to jest o czym pozwana była uprzedzona, że jeśli wybierze tańszą opcję, to podłoga nie będzie idealnie równa – k. 66”. Z opinii biegłego J. N.

jednoznacznie wynika, że różnice w poziomach pomiędzy pomieszczeniami istnieją w granicach od 0,8 cm do 1,8 cm, a spadki w pomieszczeniach od progu do ściany wynoszą w granicach 2,5 cm i 3,5 cm. W pozostałym zakresie zeznania świadka uznano za prawdziwe, gdyż były logiczne, spójne oraz znalazły odzwierciedlenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym w postaci dokumentów oraz zeznań pozostałych świadków, którym Sąd w całości dał wiarę.

Sąd za rzetelną i przydatną w sprawie uznał opinię biegłego J. N.. Biegły wykazał jakie wady nastąpiły w montażu spornej podłogi oraz zaznaczył, że z uwagi na wadliwe wykonanie podbudowy pod panele powstałe ugięcia płaszczyzny podłogi, panele po zdemontowaniu nie będą mogły być użyte do ponownego ułożenia. Biegły podał, że w panelach uległy zniszczeniu elementy łącznikowe tj. elementy piór wpustów lub elementy zatrzaskowe. Biegły w swej opinii wskazał także zakres naprawy wadliwie wykonanej podłogi oraz koszty robót rozbiórkowych elementów podłogi. Biegły nie podał kosztów naprawy spornej podłogi, albowiem biegły nie był w stanie ustalić wielkości i wartości koniecznej podbudowy z płyt OSB, a także płyt panelowych których zakres cenowy jest zróżnicowany w zależności od grubości tych płyt. Strona powodowa zakwestionowała opinię biegłego i wniosła o wezwania biegłego na rozprawę. Biegły odpowiadając na pytanie pełnomocnika powoda wskazał, że przed położeniem paneli należy zrobić podkład wyrównujący i uprzednio dokładnie wszystko pomierzyć, a podłogi winny być bardzo dobrze wypoziomowane. Biegły nadmienił, że wszystkie różnice w podłodze winny być wyrównane podkładem, a dopiero na takim podkładzie można zakładać panele, gdyż płyty panelowe są cienkie i podatne na ugięcia. Jednocześnie biegły zaprzeczył, aby wpływ na wykonaną przez powoda usługę miały instalacje. Biegły podał, że instalacja kładziona jest pomiędzy stropem a legarami, a nawet gdyby instalacja została położona zbyt wysoko, to kładący podłogę winni wysokość wyrównać bądź zobowiązać instalatora do obniżenia położonych wcześniej rur.

Sąd na podstawie art. 237 kpc pominął dowód z przesłuchania powoda i pozwanej, bowiem prawidłowo wezwani na termin rozprawy celem przesłuchania nie stawili się i nie usprawiedliwili swojego niestawiennictwa.

Wszystkim pozostałym dokumentom zebranych w sprawie i ich odpisom dano w pełni wiarę, albowiem żadna ze stron ich nie zakwestionowała, nie wzbudziły one też zastrzeżeń Sądu.

Sąd Rejonowy zważył, że J. P. w przedmiotowej sprawie domagał się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 6.605,63 zł tytułem niezapłaconej należności za wykonaną usługę wynikającą z oferty z dnia 17.06.2010 r., rozliczenia z dnia 03.08.2010 r. oraz z wystawionej faktury z dnia 12.08.2010 r.

Bezspornym między stronami był fakt, iż firma powoda wykonała usługę polegającą na położeniu paneli podłogowych w lokalu należącym do pozwanej i że panele podłogowe miały zostać położone na już istniejącej drewnianej podłodze. Strony nie kwestionowały także, że pozwana pod koniec prac była niezadowolona z efektu, zobowiązała pracowników powoda do zaprzestania dalszych prac, wezwała wykonawcę do dokonania poprawek w wykonanym dziele, a w konsekwencji nie zapłaciła za usługę i nie zaakceptowała wystawionej na jej nazwisko faktury.

Zagadnieniem spornym w przedmiotowej sprawie natomiast były:

1. czy usługa była wykonana zgodnie ze sztuką techniczną,
2. czy, a jeżeli tak to w jakiej kwocie powodowi należy się wynagrodzenie za wykonaną pracę i zużyte materiały.

W przedmiotowej sprawie między stronami doszło do zawarcia umowy o dzieło, uregulowanej przepisami art. 627 – 646 kc.

Przepis art. 627 kc stanowi, że przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. W braku odmiennej umowy przyjmującemu zamówienie należy się wynagrodzenie w chwili oddania dzieła (art. 642 §1 kc). Nie ulega wątpliwości, że w rozpoznawanej sprawie doszło do oddania dzieła przez wykonawcę w rozumieniu art. 642 §1 kc, a więc co do zasady jego roszczenie o wynagrodzenie za wykonanie dzieła stało się wymagalne. Zaznaczyć jednak należy, że oddanie dzieła nie powoduje wymagalności wynagrodzenia, jeżeli dzieło ma wady istotne, natomiast jeżeli dotknięte jest wadą

nieistotną, jego oddanie powoduje w myśl art. 642 §1 kc wymagalność wynagrodzenia wykonawcy, zaś zamawiający może domagać się usunięcia wady lub obniżenia wynagrodzenia albo tylko obniżenia wynagrodzenia, jeżeli wady nieistotne nie dadzą się usunąć. Skoro, jak wskazano wyżej, strona powodowa oddała dzieło w rozumieniu art. 642 §1 kc, a strona pozwana odmówiła zapłaty wynagrodzenia oceny wymagało, czy roszczenie strony powodowej o zapłatę wynagrodzenia stało się wymagalne, czy też nie przysługuje jej z uwagi na wady istotne dzieła. Ustawodawca nie zawarł w przepisach ustawowej definicji wady istotnej. W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, że wada jest istotna, jeżeli wyłącza normalne korzystanie z rzeczy zgodnie z celem zawartej umowy, jeżeli czyni dzieło niezdatnym do zwykłego użytku albo sprzeciwia się wyraźnej umowie /wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18.01.2012 r., sygn. Akt II CSK 213/11, nr LEX 1133803/.

Przepis art. 637 kc stanowi, że jeżeli dzieło ma wady, zamawiający może żądać ich usunięcia, wyznaczając w tym celu przyjmującemu zamówienie odpowiedni termin z zagrożeniem, że po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu nie przyjmie naprawy. Przyjmujący może odmówić naprawy, gdyby wymagała nadmiernych kosztów. Natomiast gdy wady usunąć się nie dadzą albo gdy z okoliczności wynika, że przyjmujący zamówienie nie zdoła ich usunąć w czasie odpowiednim, zamawiający może od umowy odstąpić, jeżeli wady są istotne; jeżeli wady nie są istotne, zamawiający może żądać obniżenia wynagrodzenia w odpowiednim stosunku. To samo dotyczy wypadku, gdy przyjmujący zamówienie nie usunął wad w terminie wyznaczonym przez zamawiającego. Rodzaj wady: usuwalna lub nieusuwalna, istotna lub nieistotna rzutuje, według art. 637 kc na uprawnienia zamawiającego dzieło z tytułu rękojmi za wady fizyczne dzieła. Po ujawnieniu się wady usuwalnej zarówno istotnej jak i nieistotnej, zamawiający może żądać tylko jej usunięcia, wyznaczając w tym celu przyjmującemu zamówienie odpowiedni termin z zagrożeniem, że po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu nie przyjmuje naprawy. Usunięcie wady w terminie lub przyjęcie przez zamawiającego naprawy dokonanej po terminie czyni bezprzedmiotową kwestię dalszych uprawnień zamawiającego z tytułu rękojmi za wady fizyczne dzieła. Jeżeli zaś tak się nie stanie tj. wada nie zostanie usunięta w terminie lub zamawiający nie przyjmie naprawy dokonanej po terminie, zamawiający uzyskuje kolejne uprawnienie z tytułu rękojmi za wady fizyczne dzieła: od odstąpienia od umowy – gdy wada jest istotna, lub do żądania obniżenia wynagrodzenia w odpowiednim stosunku – gdy wada jest nieistotna /wyrok Sądu Najwyższego z dnia 08.01.1999r., sygn. akt I KKN 957/97, nr LEX 36258/.

W piśmie z dnia 14 sierpnia 2010 r. A. J. wezwała wykonawcę umowy do wykonania prac naprawczych polegających na rzetelnym wypoziomowaniu, wyrównaniu i ponownym ułożeniu paneli wraz ze wszelkimi pracami wykończeniowymi w terminie 5 dni. Wykonawca pomimo otrzymania pisemnego zobowiązania do usunięcia wad usługi, w zakreślonym przez zamawiającą terminie (ani też po wyznaczonym terminie) nie przystąpił do usunięcia wad. Jeżeli zatem mimo wyznaczenia przyjmującemu zamówienie przez zamawiającą odpowiedniego terminu z zagrożeniem nieprzyjęcia naprawy dokonanej po terminie, przyjmujący nie usunął nierówności w poziomie podłogi w zakreślonym mu terminie, zamawiającej przysługiwało uprawnienie odstąpienia od umowy.

Wprawdzie przepisy umowy o dzieło nie przewidują wypowiedzenia tej umowy, jednak w sposób szczegółowy (m.in. art. 635 kc) regulują możliwości odstąpienia od umowy. Ponieważ przepis art. 635 kc nie określa konsekwencji odstąpienia od umowy, należy sięgnąć do unormowania art. 494 kc. Zgodnie z powołanym przepisem strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, obowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co otrzymała od niej na mocy umowy; może żądać nie tylko zwrotu tego, co świadczyła, lecz również naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania. Odstąpienie od umowy jest jednostronnym, skierowanym do adresata oświadczeniem woli o charakterze prawo kształtującym. W następstwie jego złożenia stosunek prawny wygasa od momentu zawarcia umowy – ex tunc, a między stronami powstaje taki stan, jakby do zawarcia umowy nie doszło /wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 27.02.2001 r. sygn. akt I ACa 981/00, nr LEX 707836/.

Sąd Rejonowy przyjął, że pismem z dnia 14.08.2010 r. A. J. skutecznie wypowiedziała umowę o dzieło. Wady w wykonanej usłudze okazały się wadami istotnymi. Biegły ustalił, że usługa położenia paneli podłogowych, jako nowa podłoga w całości została wykonana wadliwie, niezgodnie z warunkami technicznymi i cała podłoga w lokalu musi być wykonana na nowo. Tym samym do ustalenia pozostało, czy a jeżeli tak to co odstępująca od umowy zobowiązana jest do zwrotu zleceniobiorcy. Z opinii powołanego w sprawie biegłego wynika, że usługa winna być wykonana od

początku, a tylko nieliczny materiał może być wykorzystany ponownie, reszta zaś (w tym przede wszystkim panele podłogowe) nie będzie się nadawać do ponownego użycia. Nadto biegły wyliczył średni koszt nakładów finansowych niezbędnych do rozebrania wadliwej podłogi (1.255,10 zł). J. P. wykonując zleconą usługę posługiwał się materiałami do niego należącymi. Materiały te, aby dokonać naprawy, należy wcześniej w całości zdemontować, co spowoduje ich nieodwracalne uszkodzenie i nieprzydatność w dalszych pracach.

Mając na uwadze powyższe ustalenia o skuteczności odstąpienia przez pozwaną od umowy, Sąd Rejonowy przyjął, że rozmiar wad istotnych ujawnionych przy wykonaniu umowy o położenie podłogi w lokalu A. J. powoduje konieczność wykonania umowy od początku. Do tego celu wykorzystane muszą być nowe materiały, a co za tym idzie pozwana nie jest zobligowana do zwrotu powodowi równowartości pieniężnej za wykorzystany przez powoda materiał.

Tym samym Sąd Rejonowy w punkcie 1 wyroku oddalił powództwo.

O kosztach sądowych Sąd orzekł w punkcie 2 wyroku na podstawie przepisu art. 98 kpc, obciążając nimi w całości stronę powodową.

Koszty jakie poniosła strona pozwana to kwota 2.217 zł(1.200 zł – zastępstwo procesowe + 17 zł opłata od pełnomocnictwa +1.000 zł zaliczka na opinię biegłego).

Koszty jakie poniósł Skarb Państwa to kwota 96,61 zł stanowiąca różnicę pomiędzy zaliczką wpłaconą przez pozwaną (1.000 zł) a rachunkami biegłego za sporządzenie opinii (974,92 zł) oraz udział na rozprawie dnia 10.01.2013 r. (121,69 zł). Tym samym w oparciu o przepis art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. (Dz.U.2010.90.594 ze zm.) o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w pkt 2b wyroku nakazano ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa kwotę 96,61 zł tytułem nieuiszczonych wydatków, a w pkt 2a wyroku zasądzone od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1.000 zł tytułem kosztów sądowych i kwotę 1.217 zł tytułem kosztów zastępstwa.

Wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej ustalono w oparciu o przepis art. 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 j.t).

Apelację od ww. wyroku wniósł powód, zaskarżając go w części, tj. w zakresie punktu 1 co do oddalenia powództwa o zapłatę kwoty 3.388,08 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz w zakresie punktu 2 co do rozstrzygnięcia o kosztach postępowania z uwagi na zaskarżenie punktu 1 wyroku.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie:

1.art. 233 § 1 kpc poprzez:

a) wadliwe ustalenie stanu faktycznego sprawy i przyjęcie, że pismem z dnia 14.08.2010 r. pozwana odstąpiła lub wypowiedziała łączącą strony umowę, podczas gdy w piśmie tym pozwana zgłosiła jedynie wady wykonanej przez powoda podłogi, wezwała go do ich usunięcia oraz uznała wynagrodzenie powoda do kwoty 2.000 zł,

b) błędne i niezgodne z zasadami doświadczenia życiowego ustalenie, że podłoga wykonana przez powoda dotknięta jest wadą istotną, uniemożliwiającą jej użytkowanie, mimo iż na dzień wyrokowania podłoga nadal była użytkowana przez pozwaną w takim stanie, w jakim wykonał ją powód, a pozwana nie wykazała, by dokonała jakichkolwiek napraw tej podłogi,

c) pominięcie w ustaleniach faktycznych okoliczności, że pozwana uznała roszczenie powoda do kwoty 2.000 zł w piśmie z dnia 14.08.2010 r. i nie uchyliła się od skutków prawnych tego oświadczenia,

d) nieustalenie jaka była pełna treść umowy, w szczególności w kontekście uzgodnień co do ułożenia podłogi na konstrukcji starej podłogi i wystąpienia możliwych nierówności,

e) nieustalenie jaka ostatecznie była wysokość umówionego przez strony wynagrodzenia za wykonanie remontu podłogi, a okoliczność ta miała istotny wpływ na obliczenie stosunku wartości nieusuniętych wad do wynagrodzenia za dzieło wykonane wadliwie i rozliczenie stron,

f) nieustalenie, czy w trakcie remontu podłogi doszło do wykonania prac dodatkowych,

g) nieustalenie jaka część materiału użytego przez powoda do wykonania podłogi mogłaby zostać ponownie wykorzystana, mimo że biegły takie wyliczenia przedstawił,

h) uznanie za wiarygodnej w całości opinii biegłego N., mimo że biegły uznał, że podłoga nie nadaje się do używania, a pozwana bez remontu użytkuje ją w takim stanie w jakim wykonał ją powód i to od ponad trzech lat; biegły nie dokonując odkrywki podłogi jednoznacznie stwierdził, że na pewno cała podłoga nie nadaje się do użytku i powinna zostać wymieniona (w tym wszystkie panele); biegły dopuścił się omyłek merytorycznych w wyliczeniach i zamiast dokonać pomniejszenia wynagrodzenia powoda, dokonał pomniejszenia wartości materiałów, które nie są uszkodzone,

i) przez przyjęcie, że powodowi nie należy się jakiegokolwiek wynagrodzenie za wykonanie dzieła, podczas gdy biegły stwierdził, że po odliczeniu kosztów niezbędnych do usunięcia wad podłogi, powód winien otrzymać kwotę 527,40 zł,

2. art. 233 § 2 kpc poprzez jego niezastosowanie i nienadanie odmowie złożenia przez pozwaną zeznań w sprawie żadnego ujemnego skutku,

3. art. 316 § 1 kpc poprzez nierozpoznanie istoty sprawy i wydanie wyroku mimo niedokonania analizy i oceny wszystkich zarzutów i twierdzeń stron oraz niewyjaśnienia sprzeczności w materiale dowodowym,

4. art. 229 kpc w zw. z art. 230 kpc poprzez niezastosowanie i pominięcie okoliczności, że pozwana uznała roszczenie powoda do kwoty 2.000 zł w piśmie z dnia 14.08.2010 r. i nie skorzystała z możliwości złożenia zeznań, w których wyjaśniłaby rozbieżność pomiędzy pierwotnym oświadczeniem a stanowiskiem procesowym,

5. art. 321 § 1 kpc poprzez oddalenie powództwa w całości, mimo że pozwana podniosła jedynie zarzut obniżenia ceny i ewentualny zarzut potrącenia wierzytelności powoda z odszkodowaniem za nienależyte wykonanie umowy, nie domagając się oddalenia powództwa w związku z odstąpieniem od umowy, brakiem wymagalności roszczenia lub niewykonaniem dzieła w ogóle,

6. art. 635 kc poprzez jego niewłaściwe zastosowanie,

7. art. 494 kc poprzez jego niewłaściwe zastosowanie,

8. art. 637 § 2 kc poprzez jego niewłaściwą interpretację.

W związku z powyższym powód wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kwoty 3.388,08 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 20.08.2010 r. oraz o zmianę orzeczenia o kosztach postępowania stosownie do zmiany rozstrzygnięcia merytorycznego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się częściowo uzasadniona.

W ocenie Sądu Okręgowego, uzasadniony okazały się zarzut apelacji dotyczący wadliwego ustalenia stanu faktycznego sprawy poprzez przyjęcie, że pismem z dnia 14.08.2010 r. pozwana odstąpiła od umowy łączącej strony. Z zebranego materiału dowodowego wynika, że w piśmie z dnia 14.08.2010 r. pozwana wezwała powoda do wykonania prac naprawczych polegających na rzetelnym wypoziomowaniu, wyrównaniu i ponownym ułożeniu paneli wraz z wszelkimi pracami wykończeniowymi w terminie 5 dni. Powód prac naprawczych nie wykonał, a pozwana odmówiła zapłaty za

wykonane prace, odsyłając powodowi wystawioną przez niego fakturę z dnia 12.08.2010r. W odpowiedzi na pozew pozwana zażądała obniżenia wynagrodzenia powoda do 0 zł i z ostrożności procesowej przedstawiła do potrącenia swą wierzytelność wzajemną w stosunku do powoda w postaci odszkodowania z tytułu nienależytego wykonania umowy w kwocie 6.000 zł, na którą składają się koszty usunięcia wad podłogi i doprowadzenie jej do stanu w jakim powinna się znajdować gdyby powód dobrze wykonał zobowiązanie. Z powyższego całokształtu zachowania pozwanej w ocenie Sądu Okręgowego wynika, że skorzystała ona z uprawnienia z art. 63 7§ 2 kc do żądania obniżenia wynagrodzenia powoda, a nie dokonała odstąpienia od umowy łączącej strony.

Mając na uwadze powyższe za uzasadniony należało uznać zarzut apelacji dotyczący niewłaściwego zastosowania przez Sąd Rejonowy przepisu art. 494 kc.

Sąd Okręgowy natomiast rozważył, czy w świetle zebranego materiału dowodowego żądanie pozwanej obniżenia wynagrodzenia powoda jest uzasadnione i w jakim zakresie. Podkreślić należy, że z opinii biegłego sądowego z dziedziny budownictwa J. N. oraz jego przesłuchania wynika, że usługa ułożenia podłogi z paneli podłogowych została w całości wykonana wadliwie, niezgodnie z warunkami technicznymi i konieczne jest położenie jej na nowo. Wszystkie podłogi zostały wadliwie wypoziomowane, a różnice w poziomach między poszczególnymi pomieszczeniami wynosiły od 0,8 cm do 3,5 cm. Podłogi we wszystkich pomieszczeniach ułożone zostały ze spadkami w kierunku od progów do ścian. W ocenie biegłego przy wykonywanej naprawie może zostać wykorzystany jedynie materiał w postaci płyt OSB o wartości 1.782,50 zł. Biegły wyliczył też koszty rozbiórki podłogi z paneli podłogowych bez odzysku paneli i cokoliczków oraz koszty rozbiórki podkładu z płyt OSB z odzyskaniem materiału na łączną kwotę 1.255,10 zł.

W ocenie Sądu Okręgowego, nieuzasadniony okazał się zarzut apelacji dotyczący naruszenia art. 233 § 1 kpc poprzez uznanie za wiarygodną w całości opinii biegłego J. N.. Wskazać należy, że opinia biegłego sądowego była rzetelna, biegły należycie umotywował wnioski opinii, a wszelkie zastrzeżenia powoda do pisemnej opinii zostały wyjaśnione przez biegłego w czasie jego przesłuchania.

Mając zatem na uwadze, że powód wykonał usługę ułożenia podłogi z paneli podłogowych w całości wadliwie, niezgodnie z warunkami technicznymi i konieczne jest położenie jej na nowo, Sąd Okręgowy uznał, że wysokość wynagrodzenia powoda należy obniżyć do kwoty 1.782,50 zł, stanowiącej wartość płyt OSB, które można wykorzystać do ponownego położenia podłogi.

Za uzasadniony częściowo Sąd Okręgowy uznał zarzut potrącenia podniesiony przez pozwaną w odpowiedzi na pozew. Z wierzytelnością powoda z tytułu obniżonego wynagrodzenia w kwocie 1.782,50 zł potrącono wierzytelność wzajemną pozwanej w stosunku do powoda w postaci odszkodowania z tytułu nienależytego wykonania umowy obejmującą koszty rozbiórki podłogi z paneli podłogowych bez odzysku paneli i cokoliczków oraz koszty rozbiórki podkładu z płyt OSB z odzyskaniem materiału w łącznej kwocie 1.255,10 zł. Ostatecznie zatem zasądzono od pozwanej na rzecz powoda kwotę 527,40 zł. W pozostałym zakresie zarzut potrącenia zgłoszony przez pozwaną Sąd Okręgowy uznał za niewykazany.

Mając zatem na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 kpc zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 527,40 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20 sierpnia 2010r. (tj. od dnia następnego po terminie płatności wskazanym w fakturze z dnia 12.08.2010 r.) do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Na podstawie art. 385 kpc oddalono apelację w pozostałym zakresie jako bezzasadną.

Z uwagi na to, że pozwana uległa tylko co do nieznaczącej części żądania Sąd Okręgowy uznał, że powód winien być obciążony całością kosztów procesu przed Sądem Rejonowym na podstawie art. 100 zd. 2 kpc.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Odwoławczy orzekł na podstawie art. 100 zd. 1 kpc, rozdzielając je stosunkowo. Z uwagi na to, że powód wygrał postępowanie apelacyjne w 1/6 części, zasądzono od pozwanej na rzecz powoda kwotę 78,33 zł stanowiącą 1/6 opłaty od apelacji w kwocie 170 zł i 1/6 kosztów zastępstwa procesowego

powoda w kwocie 300 zł (§ 6 pkt 3 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu).

SSO M.Radomska - Stęplewska SSO R.Małecki SSO W.Hyżak